

Sem si dovolila dost jako.

A tím pádem jsem si u Mousesese rozhodila krapítek sandálky ☐ . V pátek, stejně jako minule, nás nepřišel přivítat a buď byl na rajzu, nebo doma u babičky. Nepřišel ani, když jsme se s ohaříkama vraceli z venčení. Týýý jofkaaa, víte kolik už bylo světla?? Docela hodně. Nicméně stejně to bylo na návrat s čelofkou a dvěma šílenýma bludičkama. Mouses se dostavil až mnohem pozdějš. Nicméně byl rád, že se zase fšící vidíme, ohaříci byli rádi, že jim přišel třetí do mariáše a fšící se mi šmrdolili v kůchni, kde jsem připravovala studenou večeři. Brtnik mezitím udál velkovylepšení! Nainstaloval totiž do ložnice kamna, který jsme tam sice původně přivezli z chalupy, ale posléze šly sloužit do přístavby v rekonstrukci. Aby tam zajišťovaly teplo pro různý technologický procesy. Teď už jsou tam radiátory a tak jich tam není zapotřebí.

Zato v ložnici se šiknou. Protože když v domečku nejsme, tak topíme na minimum. Tudíž teď, když mrzne, tam po příjezdu vždycky přeci jen ziminka je. A když nainstalujeme kamna, tak nemusíme ani moc přidávat na topení, kotel může jet dál na úsporu a my neprotopíme majlant. Páč do kamen můžeme dát to uhlí, kterýho je v uhelně habakůk po staré paní a do kotle se svým rozměrem nehodí. A to teeplo, co ty kamna vyroběj. Luxus. Jsou v tomhle mnohem lepší, než kamna kuchyňský, kde se vaří.

Vzhledem k tomu, že jinak furt makáme jak barevný, je pátek dnem, kdy se nedělá skorem vůbec nic. Kdybychom byli doma, svalíme se na gauč, tady se svalíme na postel s přehozem. Není to sice tak pohodlný, jako válet se na gauči, ale taky je to fajn. Když si tam vezmete tu studenou večeři, ládujete se, čučíte na televizi, posloucháte kamna jak hučej a psi se válej v křeslech, je vám dobře.

Pak..... se dá do pohybu malej mourovatej stín. Nejdřív přijde tiše do místnosti, tam si sedne a kouká. Pár vteřin. To mu stačí, aby si zhodnotil situaci. (Ten moment mi okamžitě evokuje kreslenýho Simonova kocoura. Či kočku? Ani nevím, zda to je on, či ona, ale je to výstižný ☐) a pak se ledabylým krokem přesouvá ke křeslu, který si vybral. Mouses nejní žádněj blbeček, takže si vybral dobře. Ano, je to křeslo, na kterým spí Rumíček. Tiše a elegantně se vyhoupne nahoru a bez pozvání, bez zeptání se usalaší na krajíčku. Jen na krajíčku. Rumíček nesouhlasně zabrblá, ale jen tak pro formu, je to hodnej pán. Ale spí a nechce být rušen. Zvlášť đasem jménem Mouses, kterej útočí ze zálohy ☐ . Nicméně Mouses

Tak mám černej puntik!

se neptá a uléhá, jak říkám. Jen na krajíčku.

Enemže všeho do času. Takže to netrvá dlouho a zabere si trošilinku víc místa, přeci jen si taky chce pohovět, ne? Pak ještě trošku, Rumíček zabrble, ale spí dál. Resp. pokouší se spát dál. Leč po nějaký době už to nejde. Protože si prostě nemůže pohodlně lehnout. A právě proto, že je to hodnej pán, tak se zvedne a z toho křesla sleze.

Nooo, to ne holenku, takhle teda ne, pravím okamžitě Mousesovi, kterej, jak je u kočky zvykem, obratem zabere území a vyvalí se přes celý to obří křeslo. To ne, chlapče, takhle s ním vycukávat nebudeš. Zvednu se z postele a zvednu i Mousesese. Abych ho jako kompenzaci položila na židli, kterou jsem předtím přinesla. Rumíčka vyzvu, ať si zase lehne a Mousesovi sdělím, že na židli, kde obvykle i normálně líhává, má místa pro sebe dost a pohladím ho. Čučí. Aha, aháá, problém bude v tom slově obvykle.

Podle Mousesese, tohle dneska rozhodně NENÍ OBVYKLE. A přes to, že je nejmenší z těch tří, tak na nějaký blbý židli bez područek teda von nebude. Takže se za pár okamžiků, kdy se mu to rozleží, zvedne a demonstrativně odejde. Jsem dobře vycvičená posluha, takže za chvíli za ním zajdu do té kůchně, kde se svalil na polštářku a kde hodlá trpět a jdu ho konejšivě pohladit. Tooo si ovšem můžu, podle něj, narvat klidně do trenek, když jsem tak hnusná a aby potvrdil, že svůj názor myslí vážně, tak mě sekne. Sekne a čučí.

Tak mám černej puntik!

“Tak si trhni špachtlí, smrade jeden rozcapenej, nevděčnej, můžeš klidně na mráz, ešivá chceš.” odvětlím mu a jdu se zase svalit na tu postel. “Nejsem fčerejší, se mnou zase taklenc cvičit nebudeš.” ☐ . Ani moc dlouho netrucoval. Když jsme pak zhasli a šli spát, připlížil se zase nenápadně do ložnice. Tentokrát ho, oproti minulému týdnu, Brtník zaregistroval. Zvednul se a přenesl ho na polštářek a tam mu vysvětloval, že má dělat hají tady. Dělal. Chvilku jo ☐ . Pak se zase připlížil jak smrad z plynárny ☐ a.....šel si lehnout přímo vedle jeho postele. “Kočko, di chrápat na pelech, slyšíš? di spinkat na pelíšek.” byla poslední Brtníkova obrana, než vytuhnul a usnul. ☐ . Jeho postel zatím Mouses neobsadil ☐ .